

גוריות ישראליות ומצריים סביב הנשיא קציר שתי אסכולות

היום, היתה התנהגות המיצרים שונה.

יריקה

בפרצוף

מ אז הקמת החוליה, לפני 30 שנה, לא היו מעורבים חבריה בהתנקשות של ממש בחיי האישים שעליהם הם שומרים. מלבד היקלעות אישים לתוך המון סוער, בדרך כלל מעריץ או סקרן, הם לא היו נאלצים להפעיל את אגרופיהם או את נישקם. כאשר היתה ההתנקשות ב"כנסת", שבה נפצעו דויד בן-גוריון ושרי הפנים דאז, משה חיים שפירא, מרימון

* במישכו הישן של הכנסת, בכניין פרומין בלב ירושלים.

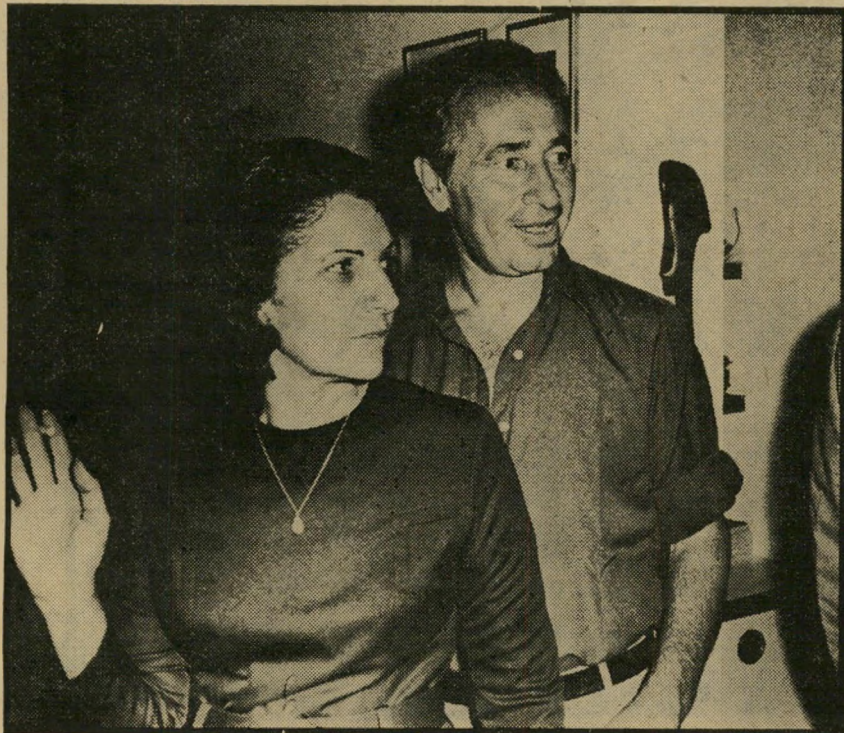
שנזרק מהיצע על-ידי צעיר בשם דוויק, לא היו שומרי-הראש במקום. היו אלה סדרני הכנסת שלכדו את המתנקש. לעומת זאת היו מעורבים שומרי-הראש בשלוש פרשות של יריקות לעבר שרים. היריקה הראשונה היתה בשנת 1965. בן-גוריון פרש ממפא"י והקים את רפ"י. רא"ש מפא"י הפיצו אז את הסיפור, כאילו השמיץ בן-גוריון בעיתון לוק את בני העדה הספרדית בישראל. כאשר הגיע בן-גוריון, במסגרת מסע-הבחירות שלו, לאשקלון, הסתער עסקן מפא"י מקומי על מכוניתו, וירק לעברו. הגורילות זינקו לעבר היורק, הכניסו אותו לחדר מדרגות בבניין הסמון, והיכו אותו מכות נמרצות. היריקה השנייה היתה לפני חודשיים אחדים, כאשר הגיע מנחם בגין במכונית השרד שלו אל מרכז חרות. בחוץ עמדו

(המשך מעמוד 18)

הילכות נימוס ושולחן. הם לבושים תמיד באופן נקי ומסודר, לעיתים קרובות ב"חליפות ועניבות, לפי אופי המעמד שאליו הם מלווים את השר שלהם.

גם כאשר הם מפעילים כוח, כדי לחלץ את האישיות, שעליה הם שומרים, מהי המון העט עליה. הם עושים זאת בעדינות. העיתונאים, המלווים את האישים, יודים עים כי מכה בצלעות מידי שומרי-הראש מכה ביותר, אך כימעט בלתי-ניתנת להבחנה. למרות השיטות העדינות-לכאור רה של שומרי-הראש הישראליים, הם נח"שבים כיעילים ביותר מסוגם בעולם. לאחרי רונה, עם ביקוריהם בארץ של שרי-החוף האמריקאיים הנרי קסינג'ר וסירוס ואנס, והנשיאים ריצ'ארד ניקסון וג'ימי קארטר, הכירו שומרי-הראש האמריקאיים את עמיתיהם הישראליים, וכיום הם מודים שהישראלים עירניים וטובים מהם. מיפגש מעניין נערך בין שתי אסכולות

של שמירה-על-אישים, בעת ביקור אנוור אל-סאדאת בארץ. שומרי-הראש המיצריים מורגלים להגן בגופם על הנשיא, ואינם חוסכים חבטות ומכות מכל המתקרב לנשיא. בנמלי-התעופה בן-גוריון, כי אשר הגיע אל-סאדאת, נדהמו שומרי-הראש הישראליים למראה התנהגותם של המיצרים. אולם הם הוכו לא רק בתדה"מה, אלא מכות של ממש. שומרי-הראש המיצריים לא זיהו את שומרי-הראש הישראליים, שהופקדו לשמור על הנשיא ה"אורח ועל האישים הישראליים הרבים ש"סובבו אותה עת. והיכו אותם ללא רחם. אפילו נשיא-המדינה דאז, הפרופסור אפי ריים קציר, שניגש למכוניתו של אל-סאדאת כדי להיפרד ממנו, לפני שהמכונית נית זינקה לירושלים, קיבל דחיפה הגונה משומרי-ראש מיצרי, שלא הכיר אותו. עוד באותו הלילה נערכה שיחת-בירור בין ראשי החוליה הישראלית וראשי שומרי-הראש המיצריים. ואמנם, החל במחרת

סוניה ושמעון פרס ללא שרותים

מפגיני ארץ-ישראל השלמה. כאשר הא"ס טה שיירת המכוניות את מהלכה, זינק אחד המפגינים על מיכסה המנוע של מכונית-השרד של בגין, וירק על השימשה. שומרי-הראש זינקו לעברו, הורידו אותו בכוח מהמכונית, תוך כדי שהם סופגים מטר של ביצים ועגבניות מהמפגינים ה"אחרים.

היריקה השלישית היא המפורסמת ביותר. כאשר ביקר עזר וייצמן ביום הקרב בגן-הירק של נאות-סיני, הוא התקבל ב"מתח רב, ולא ניתן לו לדבר כלל. וייצמן התרגו, והחליט לעזוב את המקום, כשר הוא מלווה בקריאות "בוגד". אחת המפגינות, מזל כהן, ירקה לעברו. הגורילות, שהיו עסקים בחלוצו של עזר וייצמן מהמקום, כלל לא שמו לב לכך.

אין ספק כי שמירה על אישים היא הכרחית, חשוב, כמובן, שלראש-הממשלה יהיו שומרי-ראש, ויתכן אפילו כי הדבר דרוש לשרי-הביטחון. יש הגורסים כי גם נשיא-המדינה חייב לפחות בשומרי-ראש אחד.

אולם קשה למצוא הצדקה להוצאה של עשרות מיליוני לירות בשנה על שמירה על ייגאל ידין, אריק שרון או שימחה ארליך. קשה להניח כי משהו מעוניין להתנקש בהם או לחסוף אותם.

שעוריייה ציבורית ממדרגה ראשונה היא האופנה החדשה של הפיכת שומרי-הראש המקצועיים לנושאי-כלים ושרתים אישיים של אותם שרים. אין סיבה לכך, ששומרי-ראש יעשה קניות עבור ייגאל ידין, או שיקפיד להתניע מדי בוקר את המכונית הפרטית שלו, החונה ללא שימוש במיכ"ב, כדי לשמור על המצבר.

שעוריייה כפולה ומכופלת היא עזות-המצח של אישים, ובראשם ראש-הממשלה מנחם בגין, כשהם באים להפוך את שומרי-הראש למשרתים של בני-המישפחה ו"המזכירות. איש לא בחר בעליוה בנין לתפקיד אשת-ראש-הממשלה, ולציבור כלל אין עניין בנוחיותה של הבת לאה, או של המזכירה יונה.

מיכ"ב כהן יורקת בפני עזר וייצמן בגן-הירק שר נאות-סיני שלוש יריקות